

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๖๙

คำสั่งต่อเนื้องคำสั่งที่ ๑๓๐/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๓/๒๕๖๙

คำร้องต่อเนื้อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑๐/๒๕๖๘

วันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๙

ระหว่าง { พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี ผู้ร้อง
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๓๐/๒๕๖๘

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื้องสรุปได้ว่า พันตำรวจตรี ชาตรี เขียวภักดี (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๓๐/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑๐/๒๕๖๘) ซึ่งเป็นคำร้องต่อเนื้องคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘) ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย กล่าวอ้างว่า อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ผู้ถูกร้อง) ในฐานะผู้ควบคุมกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๗ ขึ้นไป เฉพาะผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยเท่านั้นที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกร ส่งผลให้ผู้ร้องซึ่งดำรงตำแหน่งนิติกรแต่ไม่ได้รับประกาศนียบัตรเนติบัณฑิตไทยไม่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งนิติกรดังกล่าว ผู้ร้องอุทธรณ์ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ผู้ถูกร้องปฏิเสธสิทธิโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

- ๒ -

เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพิ่มภาระ ไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมและหลักความเสมอภาค
ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ นอกจากนี้ คำร้องนี้มีสาระสำคัญแตกต่างกัน
กับคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และศาลอื่นยังไม่เคยพิจารณา
วินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้องว่าไม่เป็นความผิดตามกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญ กรณีไม่ต้องด้วย
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗
ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องฉบับลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘ และคำร้อง
ฉบับลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๖๙ ไว้พิจารณาวินิจฉัย และให้ผู้ถูกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
พร้อมดอกเบี้ยตามกฎหมายให้แก่ผู้ร้อง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ
คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรง
และได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจาก
การถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้
โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิด
สิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิด
สิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน
หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม
บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้อง

ดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องผู้ร้องคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๓๐/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เพราะเป็นคำร้องต่อเนื่องกับเรื่องพิจารณาที่ ต. ๙๗/๒๕๖๘ (คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑๓/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย) เนื่องจากมีลักษณะเป็นการอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ ผู้ร้องเห็นว่า คำร้องนี้มีสาระสำคัญแตกต่างกันกับคำร้องที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เป็นเรื่องที่ศาลอื่นยังไม่เคยพิจารณาวินิจฉัยการกระทำของผู้ถูกร้อง ไม่ต้องด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ร้อง เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องเป็นกรณีเดียวกับที่ผู้ร้องเคยยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ มาแล้วหลายคำสั่ง จึงเป็นคำร้องที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคสาม ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๒๒/๒๕๖๙)

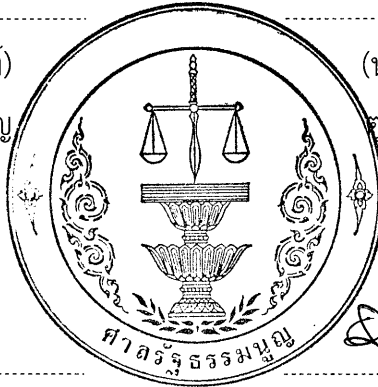
(คำสั่งต่อเนื่องคำสั่งที่ ๑๓๐/๒๕๖๘)

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสรารุช ทรงศิริไล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ